

Felemás érzésekkel ért véget a hazai első osztályú rali bajnokság első murvás futama sok ember számára. Elsősorban a nézőket sajnálhattuk, őket az időjárás és a „döntéskényszer” (az adott hétvégén több nívós autós rendezvény is zajlott az országban) is hátráltatta a futam maradandó élvezetében. A versenyen több meglepetés, és komolyabb bukás is történt, így a három nap közel 126 gyorsasági km-e után a céldobogóra szólított párosok sorrendje nem a szokványos volt.

Az új talaj új kihívás elé állította a csinos lányokat is. Szerencsére a csapat, és a csapatfőnök Ollé Sasa jóvoltából nem érte őket készületlenül a változatos, murvás, sáros talaj. Az autó jóindulatú viselkedése, vezethetősége kellemes benyomást tett Szőke kapitányban, és a pályák feldolgozása sem igényelt extra feladatot. Ellenben a „kategória sorstársak” és Borsieék vendéglátási hajlamai...Na, azt még tanulni kell, és sajnos volt is rá alkalom gyakorolni.

Judit: Laza talajon még nem vezettem ezt az autót, így mindenképpen sokat segített Sasa, amikor megmutatta hogyan is kell az Ignist célszerűen kezelni. El sem hittem, hogy durván kezelve egyre kezesebbé válik. Elhittem, és Alíz is biztatott, remek itinert írtunk, az égiek is meghallgattak, a prologon a zuhi csak utánunk jött. Az elsőn még kontrolláltuk a frissen szerzett tudományt, aztán a második Bögötén már élveztük is, csúszkált, igazi örömautózás volt. A harmadik rosszul kezdődött, Alíz oldalán nem ment fel az ablak, aztán a rázkódástól egyre lejjebb ment. A gyors közepén egy Bal5-ben eltört a féltengely, nem tudtam kijönni, félre kellett tolnunk. Ettől a gyorstól sokat vártam, mert lelkileg feltöltött, hogy a pécsi barátaim ilyen messze eljöttek nekünk szurkolni. A szervizcsapat felkészültségét mutatja, hogy 10 perc alatt helyrehozták az autót, próbáltunk volna super rallyzni, de az idei szabályok szerint nem kaptunk volna érte pontot, így inkább a következő veszprémi versenyre koncentrálnak. Persze csalódott vagyok a jó kis vasárnapi szakaszok, és a pontvesztés miatt, de a szervizben már mosolyogtam, mert éreztem tudunk gyorsulni.

Az elkövetkező napok sem telnek tétlenül, vizsgázom, ünneplem a születésnapom, részt veszünk a Ranga emlékversenyen, és némi PR tevékenység vár rám egy kiállításon és a Motorsport Magyarországon újság születésnapján.

Alíz:

Sajnos túl rövid pályafutásunk lett Bükfürdő rally-n műszaki hiba miatt ki kellett állnunk a 3. gyorsról! Azért is bánjuk, mert Judit kezdte megérezni a murvás pályák rejtélyeit és mire belejött volna addigra be kellett fejezni! Másnap, merthogy lehetőség van Super Rallyzni (bizonyos időbüntetéssel, de visszaállni a versenybe) szerettünk volna, de később átbeszéltük a csapattal, és arra a döntésre jutottunk, hogy mégse megyünk! Reméljük a Veszprém Rally jobban sikerült!

Fotók: www.rvo.hu Zoleg; www.rallybrothers.com; www.rallyeheart.hu Supreme

